Samuel Rutherford

Goddelijke dwang!

Maar Hij zeide tot hem: Een zeker mens bereidde een groot avondmaal, en hij noodde er velen. En hij zond zijn dienstknecht uit ter ure des avondmaals om de genoden te zeggen: Komt, want alle dingen zijn nu gereed. En zij begonnen allen zich eendrachtelijk te verontschuldigen. (Lukas 14 : 16-24)

Geliefden in de Heere !

Wij moeten in deze gelijkenis op twee dingen letten:

I. Op het verband daarvan met de voorafgaande woorden.

II. Op de inhoud en het doel van de woorden van Christus daarin.

I. Op het verband daarvan met de voorafgaande woorden.

De Heere toont aan welk soort van gasten zij tot hun maaltijden moeten nodigen, namelijk, de armen en nooddruftigen; en de Heere zou het hun vergelden in de opstanding der rechtvaardigen. Waarop een van degenen, die met Hem aanzaten, (of het een Farizeeër was, of niet, is onzeker) tot Hem zeide: „Zalig is hij, die brood eet in het koninkrijk Gods." Velen noemen hen gelukzalig, die deel hebben aan het koninkrijk Gods, maar het toch niet menen. Velen zullen breed uitwijden over het koninkrijk der hemelen, en over de waardij van Christus. Maar wanneer het hiertoe komt: wat wilt u om Christus verlaten? Wilt u uw eigendom en uw landerijen om Christus verlaten? Wilt u uw pas getrouwde vrouw, en uw kinderen om Christus verlaten? Dan blijven zij staan, en hebben op alles wat af te dingen. Wij zijn allen goede christenen zolang wij niet beproefd worden. Wij hebben dikwijls een schone belijdenis, terwijl wij in de praktijk alles bederven. Velen handelen met Jezus Christus evenals de kijkers op een grote jaarmarkt; zij bekijken alles wat daar te koop is, prijzen alles wat zij zien, maar openen nooit hun beurs om iets te kopen. Zo zijn er velen, die kunnen zeggen: Het is goed een Christen te zijn; 0! de Zoon Gods is de hele wereld waard; maar zij hebben nooit een stuiver voor de zaak van Christus over, zij willen voor Hem geen strookje land missen, noch een os voor Hem verliezen. Zij willen liever hun onsterfelijke zielen dan hun goed verliezen. U allen, die nu zo met ophef over Christus kunt spreken, ziet eens wat u voor Hem zult willen verliezen wanneer er vervolging komt. O! de Heere Jezus heeft veel vrienden, die in de grond slechts valse vrienden en vleiers zijn. Zij zullen goed van Hem spreken, maar willen niets goeds voor Hem doen. Weinigen verlaten hun netten en nering voor Hem.

Maar de man, die deze Parel vindt, verkoopt alles en koopt Die. Deze man hier zegt: Zalig zijn zij, die grote trek hebben om met Jezus Christus te eten. Dit doet ons zien, dat velen, die een ongezonde maag hebben, hen zalig kunnen noemen, die brood eten met Christus, alsof het uit wezenlijke honger was. Terwijl het slechts als de honger van een zieke is, die om spijze roept, maar zodra zij die geproefd hebben heeft hun maag er een afkeer van, en zij kunnen er niets meer van gebruiken. Velen hebben dergelijke honger naar Christus, wanneer zij aan de Tafel komen hebben zij spoedig genoeg van Hem. Bíleam kon zeggen: „Hoe goed zijn uw tenten, Jacob! uw woningen, Israël." En toch wilde hij voor de vrede van Jacob de gunst van de koning van Moab niet verliezen. De geringe lemen koningen worden dikwijls gehoorzaamd ten koste van ongehoorzaamheid aan de grote Koning des hemels.

II. Ik zal nu op de bijzonderheden van de gelijkenis ingaan.

Het doel daarvan is aan te tonen, dat weinigen het Evangelie van Christus gehoorzamen, dat voorgesteld wordt onder de gelijkenis van iemand, die een groot avondmaal bereidde en er velen nodigde, die echter weigerden te komen. De delen der gelijkenis zijn deze.

1. De toebereiding van het avondmaal: „Een zeker mens bereidde een groot avondmaal, en hij noodde er velen."
2. De nodiging der gasten: „Komt, want alle dingen zijn nu gereed."
3. Hun weigering: „Zij begonnen allen eendrachtiglijk zich te verontschuldigen."
4. De komst van de dienstknecht, die deze dingen zijn heer boodschapte.
5. De Heere volgt een tweede weg om Zijn tafel vol te krijgen, ofschoon zij, die eerst genodigd waren, weigerden; want Hij wil Zijn avondmaal niet missen. De wijn, die de Wijsheid heeft bereid, verzuurt niet. Hij krijgt twee soorten gasten:
   (1) Verminkten en armen.
   (2) Het gemene volk, dat de straten op en neer gaat.
6. En dan hebben wij het vonnis, dat de Heere uitspreekt over hen, die zich verontschuldigen en weigeren.

1. **Een zeker mens bereidde een groot avondmaal.**

De Heere biedt hier in het Evangelie Zijn genade aan, en wordt vergeleken bij een mens. Niet bij een mens van lage rang, noch bij iemand, die alleen voor zijn vrienden een avondmaal bereidt. Dit toont ons de goedertierenheid Gods in het Evangelie. Hij maakt Zich aan ons bekend als een mens, een vriend, die ons een maaltijd aanbiedt. Maar wanneer wij als de beesten worden, en als een paard of een muilezel, die geen verstand hebben, dan verandert Hij van een mens in een leeuw, en Hij wordt het huis van Juda als een jonge leeuw. (Hos. 5 : 14) „Want Ik zal Efraïm zijn als een felle leeuw, en den huize Juda als een jonge leeuw. Ik, Ik zal verscheuren en heengaan; Ik zal wegvoeren en daar zal geen redder zijn." Het zijn harde woorden, die de Heere tot Efraïm spreekt. Indien wij mensen zijn zal God als een mens voor ons zijn; maar als wij beesten zijn is God ons als een leeuw en een beer: (Klaagl. 3 : 10) „Hij is mij een loerende beer, een leeuw in verborgen plaatsen."

Gebruik.

God gedraagt Zich jegens ons als een mens en een vriend, en heeft ons nu deze zeventig jaren maaltijden bereid; maar ik verzeker u, dat het er aan toe is, dat de Heere de tafel zal wegnemen. Men is gewoon de tafel te verwijderen, wanneer allen verzadigd zijn en niet meer kunnen eten. Wij walgen nu van het Evangelie, en het Woord van God wordt door ons veracht. Bij het begin van dit Avondmaal was een preek of een bediening van het Avondmaal

lieflijk, de mensen liepen er heen als hongerige gasten; nu wordt het geringschat. Één preek op de dag, dat de Heere Zijn maaltijd bereidt, wordt nu voldoende geacht. Wel, ik zie, dat de mensen in slaap gevallen zijn. Ik vrees geliefden, u kunt er van denken wat u wilt, ik vrees, dat het Woord van u genomen, het brood weggenomen zal worden, en dat de plaag des Heeren er op zal volgen. (Amos 8 : 2) „En Hij zeide: Wat ziet gij Amos? En ik zeide: Een korf met zomervruchten. Toen zeide de Heere tot mij: Het einde is gekomen over Mijn volk Israël, Ik zal het voortaan niet meer voorbijgaan." Er zal een hongersnood komen van het Woord Gods.

2. Het tweede deel der gelijkenis is des Heeren nodiging van de gasten: *Komt, want alle dingen zijn nu gereed.* Hier zijn de volgende drie dingen:

lste. Een boodschap aan Zijn dienstknecht, dat is, aan Zijn dienaars, hun die geroepen waren te verzoeken: *Komt.*

2de. De tijd: *het is de tijd van het avondmaal.*

3de. Een reden: *Alle dingen zijn nu gereed.*

Ik zal deze punten slechts aanstippen en de woorden kort nagaan.

Leer. *De Heere nodigt ons tot een maaltijd, een groot avondmaal.*

Het hardste woord, dat het Evangelie tot zondaren spreekt is: komt! Nooit een woord over de hel, de toorn Gods, of Gods plagen wegens de zonde. Maar al Zijn woorden zijn (hoewel Hij in toorn spreekt tot Zijn vijanden): 'Mijn lieve vrienden, Ik zal Mij als uw gelijke aanstellen, als u wilt komen en avondmaal met Mij houden.' Gewis geliefden, onze Heere had Zijn avondmaal voor Zich alleen kunnen houden, de Engelen zijn goed gezelschap. Maar de Heere is van gedachte, dat Hem gezelschap ontbreekt indien de kinderen der mensen niet bij Hem zijn. De Wijsheid, dat is Christus, zegt: (Spr. 8 vers 31) „Ik was bij God spelende en Mij vermakende met de mensenkinderen." Hier nodigt waarlijk de Liefde Zelf de Heere, ons het Evangelie te omhelzen! Hij vergelijkt het bij een groot avondmaal.

Barmhartige God! U kon ons op straf der verdoemenis gebieden te komen en in de Zoon Gods te geloven. Maar hier horen wij niet een woord daarvan. De Heere wil ons in Zijn dienst nemen, om ons in het koninkrijk der hemelen te doen komen: *dit is evangelisch.* Het eerste woord, dat het Evangelie spreekt is goedertierenheid, goedertierenheid over arme zondaren. (Hoogt. 5 : 2). De sleutel waarmee Christus, de Man, het hart van Zijn Kerk opent is: „Doe Mij open, Mijn zuster, Mijn vriendin, Mijn duif, Mijn volmaakte, want Mijn hoofd is vervuld met dauw, Mijn haarlokken met nachtdruppen." Hij had kunnen zeggen: 'Wee u, gij hebt Mij de deur gewezen en een vreemde minnaar in Mijn plaats genomen. Ik zal u verlaten, Ik zal in een andere plaats gaan vrijen. Ik keer Mijn hand van u af, Ik zal u nooit weeraanzien.'

Maar nee, Zijn hardste slag is: Lieve duif, liefste, schone, Ik ben nat en vermoeid, laat Mij niet de ganse nacht op de straat liggen. (Jer. 3 : 14) „Bekeert u, gij afkerige kinderen, spreekt de Heere". Welk argument gebruikt de Heere om hen te bewegen? „Want Ik heb u getrouwd"; Ik ben uw Man. (Hoséa 11 : 3) „Ik nochtans leerde Efraïm gaan. Hij nam ze op Zijn armen". Gods goedertierenheid is een groot net, alle vis die in het net komt, wordt aan land gebracht. Wel geliefden, dit is de stem van het Evangelie: „Komt herwaarts tot Mij, die vermoeid en belast zijt." Maar deze stem zal niet altijd duren. In die dag wanneer de hemelen zullen wegwijken als een boek, dat toegerold wordt, en de elementen branden zullen en vergaan, en de goddelozen zullen roepen tot de bergen en tot de steenrotsen: „Valt op ons en verbergt ons van het aangezicht Desgenen, Die op de troon zit, en van de toorn des Lams; want de grote dag Zijns toorns is gekomen, en wie zal bestaan?" Dan zal er geen woord worden gehoord over

een avondmaal. Helaas! dan zal de tafel weggenomen zijn, en God zal niet meer om uw gezelschap geven.

2de. De dienstknecht wordt ten tijde van het avondmaal uitgezonden, als de nacht en de tijd om naar bed te gaan nabij is. De dag van Gods goedertierenheid is maar een avondmaalstijd, de avondstond, het ondergaan der zon. Zolang als het Evangelie spreekt, roept het altijd: 'komt, welkom, welkom, zondaren; u zult welkom zijn aan het avondmaal des Heeren!' Paulus kwam binnen, toen de overigen reeds een plaats aan de tafel hadden gekregen, en de Heere des huizes zette hem bovenaan de tafel.

Gebruik. *Wij zullen even welkom zijn als wij midden onder het avondmaal inkomen als zij, die omtrent de zesde en de negende ure van de dag in de wijngaard des Heeren kwamen.*
Indien u komt tegen dat de tafel wordt afgenomen, evenals de moordenaar, die aan de rechterkant van Christus stierf, dan komt u aan het dessert. Maar geliefden, ik bid u, pas op, dat u niet evenals de dwaze maagden, ná het avondmaal komt, wanneer de tafel weggenomen, de heer des huizes naar bed, en de deur gesloten is. Gedenkt, dat het nu de tijd van het avondmaal is, terwijl het Woord gepredikt en het sacrament van het lichaam en het bloed des Heeren wordt aangeboden. Welgelukzalig zijn zij, die tot het avondmaal komen, maar wee hen, die nakomen, want zij zullen in de bedden hunner graven neerliggen, zonder dat zij aan de avondmaaltijd hebben aangezeten. Gelijk Job zegt: „Zijn beenderen zullen vol van zijn verborgen zonden (of volgens de Engelse vertaling: van de zonden zijner jeugd) zijn. O! de wereld heeft veel schuldenaars, kwade schuldenaars, die hun zielen verkopen voor de zonde. Maar wat is dat te bejammeren, want wat kunnen zij in ruil voor hun zielen geven? Een mens, die het water moet oversteken, zal zich op de eerste aanmaning van de zeelieden haasten, omdat hij weet, dat de vloed niet op hem zal wachten. En toch willen nu de mensen, - die belijden dat zij naar Kanaän willen overvaren, op de stem van de scheepslieden des Heeren, die roepen: *komt, het is nu vloed!* - niet komen, maar zij laten de zee ebben en zitten stil. Dit is een list van de duivel, dat hij, als wij de ene voet op de wal en de andere op het schip hebben, en voornemens zijn van onze zonden weg te varen, eerst nog iets heeft te zeggen. De schoonvader van de Leviet drong er bij hem op aan, dat hij een nacht bij hem zou blijven, hem belovende, dat hij hem morgen zou laten gaan, maar toen verzocht hij hem, om nóg een nacht te blijven. Zo is het hier ook, nadat wij een jaar in de dienst van de duivel zijn gebleven, zal hij er bij ons op aandringen, dat wij nog een jaar blijven, belovende, dat hij ons dan zal laten gaan.
O, dat wij zo wijs waren om onze ogen en oren te sluiten voor des duivels verzoekingen en aanradingen tot uitstel, en nu, in de korte tijd van het Evangelie terwijl de tafel gedekt is, de nodiging tot het avondmaal des Heeren wilden aannemen. De Heere zegt: „Wandelt terwijl gij het licht hebt, opdat de duisternis u niet bevange, en de nacht komt waarin niemand werken kan." Onze zonden zeggen ons, dat de lange schaduwen reeds beginnen te komen; de nacht is op handen, waarin het Evangelie zal worden weggenomen, en welgelukzalig zijn zij, die intijds aan het avondmaal aanzitten.

3. De derde bijzonderheid is, de reden waarom zij moesten komen: *Want alle dingen zijn gereed.*
Zo redeneert Salomo ook: (Spr. 9 : 1, 2) „De opperste Wijsheid heeft haar huis gebouwd, zij heeft haar zeven pilaren gehouwen. Zij heeft haar slachtvee geslacht, zij heeft hare wijn gemengd", en alle dingen zijn gereed, komt tot de bruiloft. Zo werd het Joodse volk

barmhartigheid aangeboden, terwijl hun God alle uiterlijke middelen, zoals het Woord en de sacramenten, voor hen gereed maakte. Zodat Hij zegt: (Jes. 5 : 4) „Wat is er meer te doen aan Mijn wijngaard, hetwelk Ik aan hem niet gedaan heb. (Jes. 65 vers 2) Hij heeft Zijn handen uitgebreid de ganse dag tot een wederstrevig volk. (Spr. 1 : 20) „De Opperste Wijsheid roept overluid daarbuiten, zij verheft haar stem op de straten." Hier roept God overluid met uitgebreide armen. Hij roept al wenende. Hij wilde wel, dat zij zich bekeerden en leefden. Maar gelijk het waar is ten opzichte van de Joden, is het ook waar voor ons. Hij heeft Zelf het gehele avondmaal bereid, de tafel gedekt en voor ons is anders niets te doen, dan dat wij gaan aanzitten en eten. En als wij dit toebereide Avondmaal aanschouwen, dat heeft Christus Zelf geheel bereid in de oven van Gods toorn. Het brood, dat wij hier eten is Zijn vlees, dat Hij heeft gegeven voor het leven der wereld (Joh. 6). De wijn, die gemengd en opgezet is, is Zijn bloed. O vrienden, was onze Heere niet vurig in het gereedmaken van dit avondmaal? Niet een gerecht is verkeerd bereid, alles wordt ons in het Evangelie voorgezet, en Jezus eist niet meer voor al Zijn moeite dan alleen, dat Zijn vrienden tot het feestmaal komen, en eten, en vrolijk zijn. En als u wilt komen, Christus zal al de kosten betalen. Toen de Israëlieten met manna werden gespijzigd moesten zij buiten de legerplaats gaan en het zelf vergaderen. Maar wij brengen niets toe aan dit avondmaal. Gode zij dank, Christus draagt alle kosten. Helaas! Helaas, dat de ongelukkige wereld niet flink wil eten, nu Christus alles betaalt! De arme kinderen van Adam waren allen krank en op het punt van te sterven, en hun magen waren zo bedorven van een zure appel, die Adam had gegeten, dat zij uitgehongerd waren en niet konden eten. Maar Jezus komt in, en bereidt een geneeskrachtige maaltijd van Zijn eigen vlees en bloed. Hij legt Zich neer en wordt geslacht om een geneesmiddel voor ons te maken van Zijn gekruisigd lichaam, opdat wij genezen zouden worden. Die alleen sterven van honger en raken voor eeuwig hun eetlust kwijt, die van deze spijze walgen. In het sacrament zijn alle dingen gereed, alles wat de ziel nodig heeft zal zij aan de tafel vinden. Alle hongerigen zullen ondervinden, dat Christus spijs en drank is (Joh. 6). Voor de armen is Hij Goud; voor de naakten is Hij Kleding; voor de blinden is Hij het Licht der ogen. (Openbaring 3 : 18) „Ik raad u, dat gij van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden; en witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden, en de schande uwer naaktheid niet geopenbaard worde; en zalft uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt."

Beschouw het avondmaal, en u zult gewaar worden, dat het Christus zeer duur is komen te staan, want het vuur waarop het bereid is, was de toorn Gods. Het brandhout en het offer was Christus met een grote last van de zonden der uitverkorenen op Zijn rug. Indien Jezus geen groen hout was geweest zou Hij geheel tot as verbrand zijn. Christus werd eerst in Zijn eigen bloed gekookt in de hof van Gethsémané. Toen werd Hij op het kruis gebraden en geroosterd, en met nagels, speren en slagen geheel aan stukken gesneden, om Hem Gods brood te maken voor de monden en magen der gelovigen. En de bitterste saus in dit Avondmaal was voor Christus, dat Zijn geliefde Vader zich voor Hem verborg. En nu dit alles geschiedt is, kunt u hem geen slechtere dienst bewijzen, dan met niet van harte te eten.

Nu, om 's Heeren wil, geliefden, doet de goede Heere des huizes genoegen, en eet, en wees welkom. De laatste wijn zal de beste zijn. Wat wilt u hebben? Hier is aangenaam gezelschap, eet, u bent hartelijk welkom. U noemt dat toch een welvoorziene dis die door voorname dienaars bereid is? Op deze tafel staat geen schotel, die door Engelen bereid is, veel minder door mensen. Vervloekt zijn ze, die de melk van Maria, alsmede het bloed der martelaren als nagerecht opdissen. Nee, het bloed van Christus is in elke schotel, het vlees van Christus is in elk gerecht, en de verdienste van Christus is een heerlijke saus bij alle spijzen. Andere spijzen zijn smakeloos bij dit avondmaal. Nee, die zijn klaar vergif, door de hand des duivels erin

gedaan. Die zou niets liever willen, dan dat nooit een levend mens van de tafel opstond, maar dat zij allen vergiftigd werden.

3. **En zij begonnen allen eendrachtiglijk zich te verontschuldigen.**
De rede zou menen, dat, wanneer de Heere een groot avondmaal voor de wereld bereidt, zij dan allen graag zouden komen, om bij Hem het maal te gebruiken. Dat zij allen hard zouden lopen, wedijverende wie het eerste aan de tafel zou zijn, en het dichtste bij de Heere. Maar nee, zo is het hier niet; want er zijn drie soorten van mensen, die eendrachtig weigeren te komen. De eerste zegt: *Ik heb een akker gekocht.* De tweede zegt: *Ik heb vijf juk ossen gekocht.* En de derde zegt: *Ik heb een vrouw getrouwd.*
Ere houdt de eerste soort weg; rijkdom en voordeel de tweede; genot en begeerlijkheid de derde. Het is van den beginne zo geweest. God en de wereld zijn altijd bezig geweest om mensenzielen vast te houden en te trekken. Hier zijn de drie goden der wereld: Ere, voordeel en genot. Dit is hun drieëenheid. Johannes beschrijft in zijn eerste Zendbrief (Hfd. 2) de leer van de drieëenheid der wereld. In die plaats verbiedt hij de mensen de wereld lief te hebben, en hij geeft er goede reden voor. Hij zegt in vers 16: „Want al dat in de wereld is, namelijk de begeerlijkheid des vleses", dat is ongeregeld vermaak; en de „begeerlijkheid der ogen", dat is gierigheid of hebzucht; en „de grootsheid des levens", dat is ere, „is niet uit de Vader, maar is uit de wereld."
En, zegt onze Heere, *zij begonnen allen zich eendrachtelijk te ontschuldigen.* U moet hier twee dingen overwegen.

(1) De weigering der gasten.
(2) Het aantal weigeraars, *allen* eendrachtiglijk.

(1) Wat de eersten betreft, het schijnt inderdaad wonderlijk, dat onder al de drie soorten mensen niet een gevonden werd, die ook maar een os voor Christus wilde loslaten. Kan de Heere ze dan niet allen inbrengen aan het avondmaal? Ik antwoord. Hij kan dat doen: (Matth. 22: 14) „Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren." Maar wij moeten hier een van de diepste verborgenheden van de raad Gods beschouwen. Er is tweeërlei roeping.

lste. Er is een uitwendige roeping waardoor God mensen roept, die niet gehoorzamen: Hier worden velen tot het avondmaal geroepen, maar weinigen komen.
2de. Er is een inwendige roeping, waarvan de apostel spreekt (Rom. 8 : 30): „En die Hij tevoren verordineerd heeft, deze heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, deze heeft Hij ook gerechtvaardigd."

1ste. Beschouwt u de *uitwendige* roeping Gods ten opzichte van het Woord en de sacramenten, dan verplicht deze roeping de mensen, die met handen en voeten met de ketenen des satans gebonden zijn, maar maakt hen niet los; want God heeft hen gebonden. Hij gebiedt hen zichzelf los te maken gelijk zij verplicht zijn te doen, omdat gehoorzaamheid een schuld is, die de verworpenen in zover zij Gods schepselen zijn Hem schuldig zijn. Waarom zou niet de grote Schepper en Heere van het heelal van schuldenaars en bankroetiers eisen wat zij schuldig zijn, al hebben zij door hun eigen schuld niets om te betalen? Daarom roept de Heere beiden toe, dezulken, die krachtdadig geroepen worden, en degenen, die geen genade krijgen om te gehoorzamen: 'schuldenaar, betaal wat gij schuldig zijt, of anders gaat u naar de gevangenis.' Aangezien God hen niet tot de zaligheid heeft uitverkoren, en ziet dat zij in de staat der zonde zijn, en dus slechts slaven en bastaarden, (want de Borg, Christus, zal niet de schuld van iedere

bastaard betalen) zo laat Hij hen met die boodschap gaan: 'betalen of sterven.' Maar zij blijven gewillig gerust liggen, niet anders begerende dan in de armen des satans te leven en te sterven.

2de. Er is een *inwendige* roeping, door welke God niet alleen door zijn Woord roept en schreeuwt om slapende zondaren wakker te maken; maar ook door Zijn Geest inwendig het leven Gods in hen blaast, en hen op hun voeten zet. Van deze wordt gezegd, dat zij van de Vader aan de Zoon zijn gegeven, en dat de Zoon ze aanneemt en bewaart. Dit is een wonderlijke roeping. De Vader eist de schuld van ons, en zegt: 'betaal, en gehoorzaam Mijn roeping, gelijk u verplicht zijt.' En de Zoon komt in, door Zijn Geest, en stopt heimelijk de som, namelijk de prijs der gehoorzaamheid, in onze handen, en zegt: 'omdat Mijn Naam in het verdrag staat, tussen de Vader en u, zal Ik u geven wat u verder Mijn Vader moet betalen, en zolang als Ik heb zal u niets ontbreken.' Zodat de uitverkorenen, al zijn zij schuldenaars, echter de schuldenaars van hun Vader zijn, en een goede Vriend hebben, die voor hen betaalt.
Er is in deze roeping een grote verborgenheid: God roept ons en Hijzelf antwoordt in onze harten. In een goede zin genomen, is deze roeping een roepen van Zijn eigen Geest in ons, en wij antwoorden door diezelfde Geest, die in ons woont. De Vader roept: *'Komt tot het avondmaal, Mijn uitverkoren volk!'* En de Zoon antwoordt door Zijn Geest in onze harten: '*Mijn Vader, zie wij komen.*' In het Woord Gods wordt deze roeping een kloppen aan de deur onzer harten genoemd, om toegang te verkrijgen om in te komen en met ons avondmaal te houden. Op de ene tijd klopt de Heere van buiten om binnen gelaten te worden, en op een andere tijd doet Hij van binnen de deur open; van buiten kloppende, en van binnen trekkende. Dat dit schriftuurlijk is kunnen wij zien in Hand. 16 : 14. Paulus predikt tot het hart van Lydia. Zie nu, daar roept en klopt God van buiten door het Woord. En zie, in datzelfde vers staat: „Welker hart de Heere heeft geopend, dat zij acht nam op hetgeen van Paulus gesproken werd." Gode zij dank, God eist en Hij bidt voor ons. Terwijl God roept: 'Doe open, klopt Hij met Zijn ene arm buiten aan de deur, en met de andere arm schuift Hij van binnen de grendel weg en maakt Zichzelf woning. God is Zijn eigen kwartiermaker. Hij maakt Zijn eigen bed op, bereidt Zijn eigen avondmaal, maakt Zelf Zijn kamer in orde, en doet Zelf alles wanneer Hij komt. Van ons heeft Hij niets dan blote huisruimte, het ganse meubilair is van Hemzelf, Hij brengt alles mee.
Zo houden de grond en oorzaak van deze roeping, en de liefelijke verkiezing, gelijke tred. De verkiezing is het geschrift en het besluit van de Koning, waarbij zulke personen bij hun namen tot het koninkrijk Gods verordineerd zijn. En de krachtdadige roeping is de arrestatie en gevangenzetting, volgende op datzelfde geschrift, waarbij zij, die in de rol en de naamlijst zijn ingeschreven, door het Woord tot genade en heerlijkheid worden geroepen. Wanneer zij het bevel des Konings met geweld tegenstaan trekt de Vader hen en de Zoon neemt hen in Zijn armen. Dan rijdt Hij op het witte paard van het Evangelie en schiet de pijl van het onweerstaanbaar Woord van God in de harten van Gods uitverkorenen, zodat zij moeten gehoorzamen. En uit kracht van het besluit des Vaders, worden zij de gevangenen des Heeren die vrijgekocht en gekocht zijn. Dus heeft de Zoon het recht om de uitverkorenen te arresteren; de Vader geeft hen aan de Zoon, en Hij zal ze niet missen. Hij trekt Zijn Kerk (Joh. 6 : 44). De Geest des Vaders trekt ons tot de Zoon; want wat Christus van de Vader door een gift heeft en wat Hij met goed recht heeft, omdat Hij er voor betaald heeft, is het Zijne. En het is voor Hem geen daad van muiterij als Hij deuren en vensters in de zielen openbreekt, om de Zijnen te bemachtigen. Hij heeft de wet aan Zijn zijde, en een voldoend besluit, dat door de Vader gepasseerd en ondertekend is.

Uit deze leer maken wij de volgende opmerking: *Dat het uitwendig middel van het Woord, zonder de inwendige werking des Geestes ons niet tot het avondmaal des Konings zal brengen.*
Hier worden velen geroepen, maar zij verontschuldigen zich, dat zij niet kunnen komen, omdat zij het te druk hebben met hun andere bezigheden. Dit moest ons leren het Woord aan te kleven, maar bovendien over het Woord heen te zien, en bij het gebruik van het Woord te roepen om de inwendige genade des Geestes. De zieke wordt niet door de fles van de dokter genezen, maar door de medicijn, die in de fles is. Het Woord en de sacramenten zijn maar lege flessen, wanneer niet de Heere ze met Zijn kracht vult. Zonder deze verborgen kracht zullen wij onze mond aan een lege fles zetten, en slechts wind inademen tot schade van onze zielen en magen. Het zal dan blijken de reuk des doods ten dode te zijn en niet de wijn van Gods verkwikkende genade. Onze Heere zeide, toen Hij met de Samaritaanse vrouw sprak, tweemaal, dat Hij het is, Die het levende water geeft. Nu is waarlijk in het Woord en de sacramenten de fontein des levens, en sinds die bron voor het huis Davids is geopend, is er goede reden, dat Hij door de Zijnen wordt gevonden. En dat Hij de Hofmeester van Zijn eigen hartebloed is, Die alleen de sleutel aan Zijn gordel draagt. Waartoe anders wordt van de Kerk gezegd, dat zij in de armen van Christus ligt (Hoogl. 2). Hoe kan zij dan bezwijmen van honger, of bezwijken wanneer zij in het wijnhuis is, waar zij moed kan scheppen uit de vertroostingen van Zijn Woord? Ja waarlijk, zelfs daar aan de bron zal zij sterven, als niet de Heere de beker der geestelijke verkwikking aan haar mond zet. Dit werd in de dagen van Ezechiël ondervonden door de dorre beenderen (hfd. 33). Hij zegt daar, dat de Heere hem beval te profeteren. Toen naderde elk been tot zijn been, en er kwamen zenuwen op de beenderen en vlees op de zenuwen. Daarna moest hij profeteren, dat de geest zou komen en in hen blazen, opdat zij levend werden. Zo is het Woord zonder de Geest een onbeschreven oorkonde, waarin onze naam niet geschreven staat, zonder zegel en zonder ondertekening. Het sacrament zonder de Geest is niet beter dan een stuk ongezegeld was.

(2) Het tweede punt is het aantal weigeraars. De Heere zegt: *Zij begonnen zich eendrachtig te verontschuldigen.* Let hier op, dat
a. Het aantal dergenen, die een verkeerde weg volgen, het grootste is: (Gen. 6 : 12) „alle vlees heeft zijn weg verdorven op de aarde." In de dagen van Achab was er maar één oprechte Micha, terwijl er vierhonderd deugnieten waren. Abraham dorst niet bevestigen, dat er vijf rechtvaardigen in vijf grote steden waren. (Jer. 1 : 18) Koningen, vorsten, priesters en het volk van het land, een geheel Parlement, de drie standen van het land, zijn tegen de Heere en Jeremia. (Matth. 27 : 22) De verlaten Waarheid staat hier alleen; zij heeft maar een klein gevolg.
Misschien zegt U: De zonde heeft nu niet zulk een groot gevolg als in de dagen van Christus, want nu komen de mensen, al hebben zij ossen en akkers gekocht, toch tot het Avondmaal van Christus.
Antwoord. Dit is gauw gezegd, als wij slechts het eten en drinken bedoelen, maar dat bewijst niets om onze eeuw te rechtvaardigen. Op die wijze kwam Judas ook, en wie weet of niet de duivel, als hij een wezenlijk lichaam had, op die wijze aan de tafel des Heeren zou komen. Maar hoevelen in deze kerk laten hun harten thuis, wanneer zij aan de tafel des Heeren komen. Beproeft uw consciënties hierin.

b. Het veroordeelt de godsdienst van onze tijd. Wij leven juist zoals onze buren het ons voorhouden. Zeer velen hebben een gewoonte van vloeken. Zult u dat dan ook doen? Deze mensen nemen op goed geloof aan, en geloven wat de wereld gelooft. Gezelschap is goed, maar gezelschap in de hel is een schrale troost. De mensen beloven plechtig, dat Christus hun Man zal zijn, evenals koningen hun koninginnen het hof maken. Want zij horen alleen van haar bij gerucht en zien haar portretten, en daarop wordt het huwelijk tussen hen gesloten. Zo gaat het ook met de mensen van deze eeuw. Zij horen van Christus bij gerucht, zij vormen zich een denkbeeld van de hemel, en hebben een eigen geloof, en lopen als een beest de troep na. Maar een mens, die Christus wil dienen zoals het behoort, moet een spot voor de wereld en velen een wonder zijn. (Ps. 71 : 7). John is een beste man, maar hij geeft nergens om, behalve om één ding, dat is, dat hij een Christen is. Hun antwoord is niet een rechtstreekse loochening van God en een smadelijk spreken over het avondmaal, maar een ieder hunner geeft een reden op, en zij wensen, dat men hen zal verontschuldigen.
Wat is de bedoeling van de verontschuldiging?
'Ik bid u, zeg God, dat ik Hem lief heb, dat ik Zijn avondmaal hoogacht en graag in Zijn gezelschap ben, maar zeg, bid ik u, houd mij voor verontschuldigd; want mijn akker, mijn vijf juk ossen, en mijn vrouw heb ik liever dan U.' Maar als de mensen Christus kenden, zouden zij zeggen: 'Wee die akker, wee die ossen, wee dat genot, dat Christus en mij zo lange tijd gescheiden houdt.' Hoewel zij weigeren tot het avondmaal te komen, toch brengen zij een schone verontschuldiging bij de Heere in en zij bidden Hem hen voor verontschuldigd te houden.
c. Wij begaan geen zonde, zelfs al ware het 't met voeten treden van het bloed van de Zoon van God, die wij niet zoeken te vermommen. De duivel heeft de mensen geleerd hun zonde met een nieuwe naam te dopen, opdat zij niet verschrikkelijk zullen schijnen. Het vermoorden van de Zoon van God wordt onder een schoon voorwendsel door een vergadering van geestelijken gedaan: „Wij hebben een wet en naar onze wet moet Hij sterven." Afgoderij wordt *nederig knielen* genoemd. De duivel is een valse munter, en op zijn verworpen munt zet hij het stempel van de Koning des hemels. Het moorden van Herodes wordt als *aanbidden* aangekondigd. Het doden der heiligen gaat onder de naam van *Gode een dienst te doen.* De duivel komt tot niemand, zeggende: 'Ik ben de duivel, hoor naar mijn raad, en ik zal u in de hel trekken.' Geenszins, zo dwaas is hij niet. Hij verandert zich in een Engel des lichts. Zalig zijn zij, die in de wijsheid van Gods Geest de duivel en de zonde het masker kunnen aftrekken. Die zien, dat de duivel een duivel, en de zonde zónde is. Indien God gebiedt en ons het allerhoogste is valt het niet moeilijk de zonde te onderscheiden. Indien God een plicht gebiedt behoort geen verontschuldiging in de wereld uw ongehoorzaamheid te dekken. Helaas! Welke verontschuldiging kunnen zij hebben, die van het koninkrijk der hemelen wegblijven? Die Jezus Christus de Gekruisigde afwijzen? Hoe kan de satan zoveel ingang in het hart der mensen vinden, dat hij hen in Gods aangezicht doet zeggen: 'Houd mij voor verontschuldigd? Heere, ik kan niet in de hemel komen. Houd mij voor verontschuldigd, ik kan niet in Christus geloven, want ik heb wel wat anders te doen.' Wat een afschuwelijke ondankbaarheid is hier! God biedt een hemelse erfenis aan voor een paar morgen lands; maar zij wijzen God af en veronachtzamen de aanbieding van Christus. Ik heb vijf juk ossen gekocht. O goedertieren God! zal een morgen lands, of een os, met Christus in de weegschaal worden gelegd? Wee hunner!
O, hoeveel Ezau's zijn er in de wereld, die hun hemelse erfenis voor een schotel moes verkopen. Sinds de dag, dat Adam van de verboden boom heeft gegeten, is de smaak onzer ziel

zo bedorven, dat wij het zoete zuur noemen en het zure als zoet aanmerken. Jezus, Christus is als het wit van een ei, smakeloos in de mond van de wereld. Geef Bíleam het goud van de koning van Moab, en hoeveel schone woorden hij ook spreekt, hij zoekt geen andere hemel. Laat Jerobeam het koninkrijk maar houden en hij bekommert zich niet om de dienst van God. Maar uit vrees voor oproer onder het volk zal hij ze niet naar Jeruzalem laten gaan om te aanbidden, zoals God had geboden, maar hij geeft ze een god van goud, dichterbij, opdat zij die zullen aanbidden. Zo is het nu in onze kerk ook. Geef de mensen een akker en vijf juk ossen, en zij zullen met elke godsdienst instemmen, hetzij die Arminiaans of Paaps is. Geef de krijgsknechten de rok van Christus, en het is hun genoeg; zij zullen Zijn bloed storten en Hem zijn leven ontnemen. Een dronk uit de put van Jacob, is de Samaritaanse vrouw beter dan Christus, het Water des levens. De hemel is voor haar hetzelfde als de grond van de put van Jacob: „Heere, Gij hebt niet om mede te putten, en de put is diep, vanwaar hebt Gij het levende water?" Een zwijn is voor de Gadarenen beter dan Christus. Er is in de harten der mensen geen behoefte meer aan omgang met Christus. Hij is uit de mode geraakt, er wordt niet meer naar Hem gevraagd. De hemel, die wij willen hebben, is een hemel, die wij met onze ogen kunnen zien en met onze handen tasten.

Ik bid u, wat is het, dat de mensen uit de hoogste stand uit de hemel houdt? Niet een koninkrijk, noch een grote erfenis. Dat zou nog enige schijn hebben, maar een stuk grond, een dorp, een stalletje waar tien ossen kunnen staan. 'O Heere God, zeggen zij: was Christus maar voor geld te koop; maar Hij is zo duur.'

Het is een gevaarlijke zaak, de wereld eenmaal in het hart in te laten. Indien u de wereld liefhebt en aan haar getrouwd bent, zegt dan Christus maar vaarwel. De wereld is als een groot vuur. Wanneer een koud mens op een redelijke afstand staat, verwarmt en verkwikt het hem, maar als hij er te dicht bij komt brandt het hem. Mensen, die onverschillig omtrent de wereld zijn en op een behoorlijke afstand van haar staan, zijn daardoor beweldadigd. Maar zij, die er zich midden in begeven, worden daardoor verslonden en gaan voor eeuwig verloren. Och, wat hebben de arme wereldlingen toch een armzalige hemel. Dit wordt in Lukas 16 beschreven in de persoon van de rijke man, die gekleed was in purper en fijn lijnwaad, levende alle dagen vrolijk en prachtig. Is dat hun hemel? Spijze en klederen! Zo is het inderdaad. Dienstknechten krijgen geen land, dat is voor de kinderen bestemd; maar zij krijgen een dadelijk loon, meer vragen zij niet. Arme mensen, zij krijgen vijf juk ossen en een boerderijtje. God weet het, het is maar een jammerlijke schrale portie! Hij begint hier weer: Ik heb een akker gekocht, en het is nodig, dat ik uitga en hem bezie. Hij zegt niet: ik moet die nodig gebruiken, hem genieten, er van leven, er mij in vermaken en verlustigen, maar: *het is nodig, dat ik uitga en hem bezie.*

Lering 1. *Alles wat de mensen in de wereld hebben is maar een gezicht.*

(Pred. 5 : 10) „Daar het goed vermenigvuldigt, daar vermeerderen ook die het eten; wat nuttigheid hebben dan de bezitters daarvan, dan het gezicht hunner ogen?" Toen de duivel met Christus wilde onderhandelen liet hij Hem in een oogwenk al de koninkrijken der wereld en haar heerlijkheid zien; maar meer kon hij niet doen. Hij kon Christus niet in het vreedzaam bezit daarvan stellen. Al de heerlijkheid der wereld kan nooit in de ziel geraken! Zij staat aan de deur, ja, zij staat aan die twee buitenste vensters der ziel, voor de twee ogen; verder komt zij niet. Let op de woorden van die rijke dwaas: (Luk. 12I : 19) „Ziel, gij hebt vele goederen, die opgelegd zijn voor vele jaren, neem rust, eet, drink, zijt vrolijk." Elk woord is hier als de dwaas, die het spreekt. Blinde leugenaar, zij zijn niet opgelegd voor de ziel; want al zijn volle schuren

en al zijn goud kunnen nooit de ziel verzadigen. De arme dwaas zag slechts uit door de twee vensters, de ogen, en hij mocht ze zien.
Ik raad u dan, nu u naar de markt moet gaan om te kopen, besteedt uw geld niet voor wat u slechts kunt zien, maar koopt iets, dat u kunt zien, horen en tasten. Koopt dan Jezus Christus! Hem kunt u zien, horen en tasten! Laat uw zielen met Hem gemeenzaam omgaan en Hem genieten. Vertrouw op Hem en klaagt Hem uw leed. U kunt nooit de wereld tot de uwe maken, maar u moet alles aan de mond van het graf achterlaten, en als een naakte worm daarin kruipen, die een beetje slijm achterlaat aan de opening van het gat daar hij in gekropen is. Maar u mag Christus in het graf met u meenemen. U mag Hem meenemen naar de hemel. U mag Hem meenemen om u te verdedigen en voor u te spreken in het laatste oordeel.
Ik heb een akker gekocht, en het is nodig, dat ik uitga, en hem bezie. Ik heb een juk ossen gekocht, en die moet ik gaan beproeven. O, deze dwazen zijn slechte kooplieden. De eerste moest de akker hebben bezien, voordat hij ze kocht. Eerst kopen zij, en dan beproeven zij. Maar de deugdelijke huisvrouw van Salomo (Spr. 31 : 16) bekijkt eerst een akker, en dan koopt zij hem. Het zijn dwazen, die eerst hun land en hun ossen kopen en ze daarna gaan bezien.

Lering 2. *De dwaze wereldlingen kopen de wereld, voordat zij haar eerst goed hebben bezien.*
De duivel is een bedrieglijke koopman, hij wilde Christus geen goed recht gezicht van de koninkrijken der wereld geven voordat hij ze verkocht. Hij toonde ze Hem met een vluchtige blik, in een oogwenk. Evenals een bedrieglijke koopman, die zijn waren, die vervalst zijn, niet in het volle licht wil open leggen. De duivel weet toch, dat, als een mens de wereld zag met de smarten, de ellenden, en de toorn Gods, die hen boven het hoofd hangen als zij zich aan de liefde tot de wereld overgeven, zij hem nooit zouden begunstigen. Maar de kopen van de duivel zijn blinde kopen. Hij verkoopt bij gissing, en de dwazen der wereld kopen op de gis af, en van horen zeggen, en zodoende verbergt hij het einde. O, dat de mensen de binnenkant wilden bezien van eerzucht, gierigheid en wereldliefde, zij zouden dan het woord van Abner tot Joab niet vergeten: (2 Sam. 2 : 26) „Weet gij niet, dat het in het laatste bitterheid zal zijn?" De duivel doet ons de zonde kopen, voordat wij de koopwaar eten. Judas kocht een kwade consciëntie, voordat hij de strop zag. De jongeling (Spr. 7) zag de vreemde vrouw, voordat hij haar woning zag, welke de ingang der hel is. Dwaze zielen zetten zich onder de schuld der zonde, zij geven maar uit, en komen hoe langer hoe dieper onder de schuld, totdat de betaaldag komt, en dan geeft God hun een rekening in handen, die zij met betraande ogen moeten lezen en goedkeuren.

Ik heb een vrouw getrouwd, en daarom kan ik niet komen. De derde persoon in de drieëenheid der wereld is *ongeregelde begeerlijkheid.* Deze, dit kunt u uit de woorden afleiden, is inderdaad de machtigste god van de drie. De twee anderen verontschuldigden zich, dat zij wat moesten doen, maar die de derde god aanbidt, zegt: *Ik kan niet komen.* De beide anderen zeiden in een voorgewende nederigheid: 'Ik bid u, houd mij voor verontschuldigd.' Maar de derde zeide onvoorwaardelijk: *Ik kan niet komen.* Zo zien wij, dat vleselijk genot een gevaarlijkere verzoeking is dan eer of voordeel. Wacht u voor de liefde tot genot en ongeregelde lust. Wat de mensen eer en profijt doet najagen is genot, eigenliefde en zichzelf te behagen. Men zoekt voordeel om genot; zodat genot het gewone aas van de duivel is, dat hij aan al zijn hoeken doet. Zelfs de zonde tegen de Heilige Geest, die er voor de natuur het doornigste uitziet, weet de satan een vermakelijk uitzicht te geven. Want in een soort van hels vermaak spuwen zij de zeer bevallige en schone Zoon Gods in het aangezicht. Daarom gebruikt Salomo, (Spr. 7) als hij over de

overspelige vrouw spreekt, vele krachtige woorden, die de kracht van deze verzoeking uitdrukken: „hij ging haar straks achterna, gelijk een os ter slachting gaat; totdat hem de pijl zijn lever doorsneed; zij heeft vele gewonden neergeveld en al haar gedoden zijn machtig velen."
Vraagt u waar het genot huisvest? Dan zegt dezelfde Salomo u, in het laatste vers van dit kapittel, dat zij haar kamers heeft in de weg naar de hel, ja, in de mond van het graf, de keel en de ingang der hel, daar woont het genot: „Haar huis zijn wegen des grafs, dalende naar de binnenkameren des doods." Ik mag wel zeggen, dat genot of plezier de sportliefhebber van de duivel is, en zijn makelaar, die voor hem verkoopt en koopt, en de prijs voor hem maakt, die de wereld doorgaat en zielen vrijt om met hem te trouwen.
Dit moest ons leren, dat wij naar doding moeten streven. Want wanneer de apostel over deze zonde, *de begeerlijkheid des vleses,* spreekt, zegt hij dat wat er tegen gedaan moet worden is, dat zij tot het kruis gebracht en gekruisigd moet worden; de ogen, de oren en het hart van de oude mens moeten aan het kruis van Christus worden genageld. Wij zullen over deze zonde nooit de overwinning behalen, zolang wij niet 'aan de wereld zijn gestorven', en de nagels, die Christus hebben doorboord, door het hart, de ziel en het lichaam van de mens der zonde gaan. Biedt aan dode mensen koninkrijken, juwelen en veel goud aan, het zal maar nutteloos werk zijn, zij zullen naar uw aanbod niet omzien noch horen. Doordat Jozef aan de begeerlijkheid des vleses gekruisigd was, zeide hij: "Hoe zou ik dan dit een zo groot kwaad doen, en zondigen tegen God." Hij kon het niet doen omdat hij een 'gestorven mens' was. Zalig zijn zij, die van de liefde der wereld gespeend zijn.

4. In het vierde deel van de gelijkenis **geeft de dienstknecht verslag van zijn ijver, en het werkt in de heer des huizes uit, dat het hem vertoornt. Z**oals Matthéüs zegt: *„Als nu de Koning dat hoorde, werd Hij toornig, en zijn krijgsheiren zendende heeft hij die doodslagers vernield, en hunne stad in brand gestoken."*
Ten eerste. De Heere slaat een andere weg in en wil, dat er geen gasten zullen ontbreken. Hij wil Zijn tafel vol hebben. Gods avondmaal zal niet vergeefs zijn uit gebrek aan eters. In het begin van deze gelijkenis was God als een mens; nu is Hij in een leeuw veranderd. Zijn eerste aanbod is goedertierenheid, Zijn eerste woord is: *komt.* Maar wanneer dat wordt afgewezen, is er voor dezulken niets anders dan verbranden en doodslaan. Die mensen behoeven God niet te berispen, dat Hij hun stad in brand steekt, want dat is geen steelse stoot of slag. Wij kunnen ons voorstellen, dat de dienstknecht zeide: 'Lieve vrienden en geliefde broeders, komt en houdt het avondmaal bij mijn Meester. Hij heeft reeds lang aan u gedacht, Hij wil niet gaan eten voordat u komt. Hij bemint en verlustigt Zich in uw gezelschap, u zult hartelijk welkom zijn en goed onthaald worden.' Hoewel de dienstknecht zo sprak, toch heeft hij ongetwijfeld ook gezegd: 'Indien u weigert te komen zal Gods toorn over u komen; u zult nooit Zijn Avondmaal smaken en u zult Hem zoeken, maar zult Hem niet vinden.'
God brengt niet onvoorziens een slag toe, en besluit niets in 't geheim tegen dezulken, die het Evangelie ongehoorzaam zijn. Zij worden tweemaal of driemaal gedagvaard, en de straf op het niet verschijnen wordt in de Schrift terneer gesteld, voordat God Zijn toorn uitlaat. Nu roept het Evangelie in de oren der ondankbare wereld: „Die niet gelooft is alrede veroordeeld." Die weigeren ten tijde van het avond in te komen, zullen na het avondmaal niet worden binnengelaten. O, het Evangelie doet veel schone aanbiedingen aan zondaren. De wet zegt: „Doe dit en gij zult leven." Maar zij sprak maar eenmaal van leven. Want nadat de mens eenmaal had gezondigd spreekt zij nooit weer een woord over leven. Nee, al zou u rouwklagen

en wenen tot u de ogen uit het hoofd vallen, de wet roept: 'Ik wil van geen berouw horen, weg naar de hel met zulk een, onmiddellijk!'
Maar het tweede verbond zegt: (Jer. 3 : 12-14; Ezech. 18) 'Wat er ook gebeurd is, indien gij wilt wederkeren en u bekeert, zal de zonde uw verderf niet zijn.' Onze tweede Man zegt: 'u bent bij Mij welkom, al hebt u met vele boeleerders gehoereerd, (want liefde wordt spoedig afgesmeekt) keert nochtans weer tot Mij voordat het avondmaal geëindigd en de tafel afgenomen is. Maar indien u de dag des Evangelies laat voorbijgaan, en een aangeboden Christus blijft afwijzen totdat het avondmaal is afgelopen, dan zal het Evangelie in een wet veranderen, en niet meer van bekering willen horen.'
En waarom dat? Wel, omdat er na het tweede verbond geen verbond meer is. Na dit Evangelie is er geen ander Evangelie; na het avondmaal van de bruiloft des Konings is er geen andere maaltijd meer. Nee, Christus kan niet wederom sterven. De dood en Hij zullen nooit weer bijeenkomen, de duivel zal Hem nooit weer onder het juk van het kruis krijgen. Ik zal het u in een vergelijking verklaren.
Onze hemelse erfenis was in Adam, en door onze vrijwillige overtreding van de wet, verbeurd of verpand, maar onze oudste Broeder Jezus komt in en maakt een stuk op, waarin Hij Zichzelf aandient als de naaste en wettige erfgenaam van de erfenis, waarbij Hij de schuld, die op de erfenis rust, aflost, en alles vrij maakt, en ons weer in onze plaats herstelt. Het tweede verbond te ondertekenen houdt in het Evangelie te omhelzen, en precies op de tijd van het avondmaal, dat is in de dag des Evangelies, komen; terwijl het Woord nog tot ons spreekt, en het sacrament Christus aanbiedt, als de hoofdinhoud van de nieuwe overeenkomst met ons. Maar Christus heeft in het slot van de acte deze bepaling opneemt, dat wij, als wij het erfgoed weer zullen verkopen, en opnieuw verpanden en met schuld bezwaren, het ons niet meer van dienst zal zijn dan een stuk onbeschreven papier. Want Christus zal niet voor de tweedemaal sterven, maar de toorn Gods zal dan op u blijven, en gij zijt alreeds veroordeeld. En van alle veroordelingen der goddelozen zal dit de zwaarste zijn, namelijk van hen, die het Evangelie horen en niet gehoorzamen. De acte van vrijmaking toch wordt hun aangeboden om die te ondertekenen, en zij weigeren er hun handtekening onder te zetten. Het zal de Turken, die nooit van dat verbond gehoord hebben, verdraaglijker zijn. Past er dan op, u die aan de tafel des Heeren zijt geweest, dat u niet te laat komt, maar dat u Christus precies op de tijd van het avondmaal ontmoet. Want u behoeft geen moeite meer te doen om Hem te zoeken als de nacht is ingegaan.
Ziet dan toe, want indien iets het vonnis der verdoemenis in de dag des oordeels over u zal brengen, dan zal het dit zijn: 'Ik heb aan Mijn avondmaal zolang op u gewacht, totdat de spijze bijna onbruikbaar en Mijn bloed koud begon te worden, maar uw hoogmoed deed u wegblijven, totdat de tafel was afgenomen. Nu zult u Mijn avondmaal niet smaken, en die teleurstelling hebt u wel verdiend.' De ganse twist zal zijn, dat wij niet met Hem wilden overeenkomen.

5. **De Heere krijgt twee soorten gasten.**
Een tweede uitwerking, die de boodschap van de dienstknecht op de goede huisheer heeft, is, dat hij zijn dienstknecht gebiedt, uit te gaan in de straten en wijken der stad, en de armen en blinden, en verminkten in te brengen. Zo ook, al zou de gehele wereld de genade Gods weigeren, kan God zich nog een gemeente verwekken van de stenen des velds. Wanneer de Joden niet tot het avondmaal des Heeren willen komen, kan Hij de tafel met de heidenen vol maken. Zij die geen volk zijn, worden tot een volk gemaakt, die niet ontfermd zijn, verkrijgen ontferming. U ziet, dat de Heere de deur lang open houdt. Hij sluit de deur voor niemand, Hij

zet Zijn huis open zowel voor armen als voor rijken. En werkelijk, de armen en blinden en verminkten zullen bovenaan de tafel zitten, wanneer de kinderen des koninkrijks buitengeworpen en de deur gesloten zal worden. Hier is werkelijk een beschrijving van het koninkrijk Gods. Het zijn armen, die van zichzelf geen rijkdom hebben, maar Jezus geeft hun fijn goud. Zij hebben geen benen om te gaan, zij zijn verminkt, enz. maar de Heere Jezus ondersteunt hen. Zij hebben geen hand om Christus vast te houden. Maar wat zou dat? Christus houdt hen stevig vast. Zij hebben geen ogen in hun hoofd, maar wat doet dat er toe? Jezus Christus leidt hen.
Nu, het is waar wat Jezus zeide. Hij bewees dat toen Hij tot Zacheüs ging: „De Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en zalig te maken wat verloren was." Menigten van misleide Christenen roepen uit: helaas, ik ben een zondaar en kan geen deel aan Christus hebben! Dwaas, als u een zondaar bent, dan bent u de man, of de vrouw, die Hij zoekt. Ik bid u: wat is de hemel? Niet anders dan een gezelschap van mensen, die zondaren waren, gebrokenen van hart, en er is niet een van al de kinderen van Adam, die voor de troon en het Lam staan, of hun aangezichten waren eens bezoedeld. Hoewel zij nu koningen zijn, waren zij eens slaven; in de hemel is geen mens edelman van geboorte. O, dit is een grote troost voor Adamskinderen, dat zij, die het geringst zijn in hun eigen ogen, het grootst zijn in de ogen Gods. Zijn roeping gaat over zuigelingen, terwijl wijzen en verstandigen worden voorbij gegaan (Matth. 11). Zijn roeping komt tot tollenaars en zondaren, en gaat eigengerechtigden voorbij, tot hoeren en hoereerders, terwijl de kinderen des koninkrijks worden voorbijgegaan. Het onedele en het uitvaagsel der wereld wordt geroepen, en niet de onderzoeker dezer eeuw. Hoewel het kwaad is een zondaar te zijn, toch is het heerlijk een van Gods zondaars te zijn, die de Heere zal roepen.
Wat de goddelozen en zondaren aangaat, die zijn inderdaad zondaren van de satan en van hun eigen. Christus is niet gekomen om die als Zijn zondaren te zoeken. Wat zijn dan die zondaren in de straten en wijken?
Ik antwoord: Wanneer de Heere ons roept, vindt Hij ons niet in ons huis, of in de schaduw des Almachtigen, maar in de straten zonder enige schuilplaats voor de storm; of in de velden, evenals Juda, die (Jer. 2 : 23, 24) vergeleken wordt bij „een lichte snelle kemelin, die haar wegen verdraait. Zij is een woudezel gewend in de woestijn, naar de lust harer ziel schept zij de wind." Wij zijn (Eféze 2 : 1, 12) „dood door de misdaden en de zonden; zonder God in de wereld." Wij zijn „geworpen op het vlakke des velds, vertreden zijnde in ons bloed; geen oog heeft medelijden over ons" (Ezech. 16 : 5). Zij, die in de straten lopen te bedelen, die niet de minste gedachte hebben, dat de Koning om hen zal zenden, zullen de nodiging verwelkomen wanneer zij komt. En wee hunner, die hun geld denken te beleggen op de hemel, en hypotheek willen geven op genade, indien niet, dat zij die voor de volle prijs denken te kopen. Want wanneer Christus tot ons komt kunnen wij evenveel zien als de blinden; zoveel grijpen als verminkten, en zo vlug lopen als hinkenden.

En de dienstknecht zeide: *Heere, het is geschied, gelijk gij bevolen hebt, en nog is er plaats.*
Hier wordt geen woord gesproken over land kopen, ossen beproeven, en een vrouw trouwen. Maar er is onmiddellijke gehoorzaamheid: op het eerste woord komen zij tot het avondmaal des Konings. Wij zien hier, dat waar Gods Geest het Woord vergezelt, de genodigden niet anders kunnen dan tot het Avondmaal des Heeren komen. In het volgende vers geeft hij Zijn dienstknecht last hen te dwingen in te komen; waaruit men kan zien, dat er in de krachtdadige roeping van de kinderen Gods een soort van Goddelijk geweld wordt gebruikt. Wat was er een lange woordentwist tussen Jezus en de Samaritaanse vrouw; zij geeft de Heere twee of drie smadelijke woorden, maar Hij wil haar niet missen noch loslaten, totdat Hij tot haar ziel zegt:

„Ik ben het, Die met u spreekt." En gelijk Izak tot Ezau zeide: „Ik heb hem gezegend, ook zal hij gezegend zijn", zo kan de Heere tot dit arme land zeggen: 'Armen, verminkten en blinden, Ik heb u geroepen, en u zult de Mijnen zijn; Ik heb u genomen, en u zult genomen zijn.'
Christus zal veel riemslagen in het water doen, voordat Hij de Zijnen zal missen. Ja, al zou een van de uitverkorenen naar de hel lopen, dan zal Hij hem volgen. O, Christus is zo snel in hen te volgen, die Hij heeft uitverkoren. De weg naar de hemel is een onbekende weg voor zondaren, maar ziet, de Heere onderwijst hen (Ps. 25 : 8). En wanneer zij onderwezen zijn, durven zij niet alleen gaan, vanwege de vijanden, die in de weg zijn. Dan wordt in diezelfde Psalm gezegd, dat de Heere de zondaars in de weg leidt. Maar ach, de zondaars willen niet geleid worden, omdat de weg hun niet goed aanstaat. Dan zult u zien, dat de Vader en de Zoon hen trekken, en hen dwingen (Hooglied 1 : 2; Joh. 6 : 44). En als trekken hen niet overhaalt, dan zal Hij ze in Zijn armen nemen, en in Zijn schoot dragen (Jes. 40 : 11); en op Zijn schouders nemen (Luk. 15 : 5); en op Zijn hart drukken, Hoogl. 8 : 6).

Wat is de reden, dat Jezus niet een van de Zijnen zal missen? Daarvoor zijn de volgende drie reden:

1. In die dag, toen de Heere Jezus voor de uitverkorenen stierf, kocht Hij hen met Zijn hartebloed. Met Zijn ziel betaalde Hij hun prijs en Hij achtte, dat zij Zijn leven waard waren. Nu, de Heere Jezus is de onveranderlijke God. U moet niet denken, dat God de uitverkorenen met Zijn bloed koopt, en dan berouw over de koop begint te krijgen.
2. Jezus is de Almachtige. Waar Hij nu de uitverkorenen eenmaal als de Zijnen in bezit heeft genomen, wie zou dan Hem het Zijne kunnen ontrukken? Christus heeft het recht aan Zijn zijde, en de macht om de wet uit te voeren. Hij kan dan ook de Zijnen niet missen.
3. De Vader heeft de uitverkorenen aan de Zoon gegeven, en Hij moet voor hen, man voor man, rekenschap afleggen aan de Vader.

6. Het laatste punt, dat wij moeten overwegen, is het vonnis, dat de Heere over de weigeraars uitspreekt: Niemand van die mannen, die genood waren, zal Mijn avondmaal smaken.
Dat is een hard woord, want het wil werkelijk zeggen: zij zullen nooit deel aan Mijn Christus hebben; zij zullen nooit Mijn aangezicht zien. Die mensen weten nu niet wat God doet; zij zijn thuis op hun boerderij, bij hun ossen, bij de vrouw, die zij getrouwd hebben, en zij denken er in het minst niet aan dat God zulk een treurig vonnis over hen uitspreekt. Eli wist er weinig van wat de Heere deed toen Hij een droevig proces tegen hem en zijn huis voerde (1 Sam. 3 : 14). Achab had er geen gedachte over wat God ging doen, toen hij de wijngaard van Naboth in bezit ging nemen, dat de Heere in het Hoogste Gerechtshof een smartelijke beslissing tegen hem uitvaardigde. Elihu zegt van de goddelozen: (Job 36 vers 18) „Zij roepen niet, als Hij ze gebonden heeft." Het kan zijn, dat wij lachen, ons met spelen vermaken, en pret maken op aarde, terwijl in de hemel een droevig proces tegen ons gevoerd wordt. De verdervende Engel heeft opdracht ontvangen uit te gaan en te verderven. Gelukkig zijn zij, die kunnen zien hoe hun proces in de hemel voortgaat. U moest opletten en beproeven, hoe het tussen God en uw zielen staat.

Ik bid u, geliefden, wanneer u hard werkt op uw akkers, handel drijft, of u door vermaak ontspant, bidt tot God: *Heere, hoe zal het met mij gaan in de oordeelsdag?*
En vraagt u mij: *hoe zullen wij dat weten; want dat is voor ons verborgen?*

Wel, u moet tot mijn Heere de Secretaris, Jezus Christus gaan, en Hem bidden u mee te delen, en vanuit de hemel te schrijven, of uw zaak er goed voor staat. Zeg: 'Heere Jezus, is er enige hoop, dat mijn proces goed zal aflopen?'
Velen, die goede zorg dragen voor hun bezittingen, die zij op aarde hebben, zijn dikwijls met hun advocaat in de weer. Zij bidden of schrijven hem, of zenden hun vrienden naar hem toe. Waarom zou u dan niet eveneens handelen met Christus? Amen.